

“ISUS, DOMNUL VIETII MELE”

Mă numesc Tiziana Negoescu, m-am născut în Italia, am crescut în Franța și m-am căsătorit în România. Am 50 de ani și am 2 fete. Sunt profesoară de limba franceză la Școala Americană.

De la cea mai fragedă vârstă am simțit o mare tandrețe pentru Isus. Am învățat să-L cunosc prin predicile preoților, duminica, la biserică, și prin ceea ce am auzit la cateheză. Dar această cunoaștere a lui Dumnezeu era numai la nivel rațional. Nu făcusem cu adevărat experiența prezenței reale și a iubirii lui Dumnezeu în viața mea.

Pe la 18 ani am început să fiu foarte atrasă de toate marile mistere, de tot ce ținea de senzațional. Am început să citesc multe cărți ezoterice și să mă las inițiată în filozofiile și religiile orientale. Doream să aprofundez cunoașterea lui Dumnezeu și mă foloseam de acele cărți în acest scop. De asemenea, eram foarte curioasă să aflu ce mi se va întâmpla în viitor, așa că am început să frecventez clar-văzătorii (din Italia și Franța, unde locuiam atunci, e un lucru foarte obișnuit). Am început să citesc horoscopul cu asiduitate, să-mi caut ascendentul, iar la facultate, împreună cu alți studenți am făcut chiar câteva ședințe de spiritism cu paharul mișcător. La 25 de ani încă nu eram căsătorită și mi s-a spus că era din cauză că mi se făcuse vrăji și că trebuia să merg la acești clar-văzători ca să fiu eliberată de răul care mi se făcuse.

După câțiva ani am intrat într-o așa-zisă organizație (mai curând sectă) care se numea MAHIKARI. La început eram foarte încântată, deoarece această asociație regrupa domeniile care mă interesau pe mine. Înțelegeam de ce există durerea; eu aveam o mare misiune, aceea de a « purifica » omenirea cu « lumina lui Dumnezeu » printr-un obiect sacru, OMITAMA. Am fost martoră la multe «miracole». Cu OMITAMA puteam să ne purificăm sufletul și trupul oamenilor de toate toxinele, într-un mod rapid, nu ca în alte religii. Deci mi-am luat misiunea în serios și am început să “transmit lumina lui Dumnezeu” peste tot, pe stradă, în magazine. Omenirea trebuia să fie salvată înainte de marea catastrofă.

După un timp am început să am îndoieli, deoarece mi s-a spus că Isus nu era decât un profet și că nu trebuia să o deranjăm pe Fecioara Maria, care era moartă. În plus, în Biserică nu reușeam să-l iubesc pe Isus și pe Dumnezeu Tatăl în același fel, ceea ce mă tulbura. Atunci am înălțat o rugăciune fierbinte către Dumnezeu, cerându-I să mă lumineze, căci nu voiam decât să fac voia sa, dar nu știam dacă aceea era voia Lui, și I-am cerut să mă ierte dacă mă aflu pe o cale greșită. Dumnezeu, în marea Lui milostivire, a răspuns la rugăciunea mea. Timp de 2 luni am rămas singură într-un mic sat italian cu cele 2 fiice ale mele, care erau foarte mici. Casa mea se găsea lângă o biserică. Într-o zi, m-am hotărât să mă spovedesc la preotul din sat și să-i explic toată situația. Când am ieșit din biserică am luat o revistă care se găsea pe o masă, “Ecoul de la Medjugorje”. Până în acel moment nu auzisem vorbindu-se de Medjugorje. Seara, când fetele dormeau, am început să citesc. Pe măsură ce citeam, mă cuprindea o mare emoție și am început să plâng în hohote. Fecioara Maria îmi vorbea și îmi spunea: «Întoarce-te la Fiul meu Isus». Iar inima mea a răspuns cu iubire “Da”.

Dumnezeu mi-a dat harul de a-L cunoaște în sfârșit cu inima mea și nu numai cu rațiunea. Ce mare bucurie. Bineînțeles că totul s-a schimbat și am hotărât s-o termin cu “Mahikari” și să mă dăruiesc trup și suflet lui Isus, căci m-am îndrăgostit de El și El singur era Dumnezeul meu.

Am uitat să spun că înainte de întâlnirea sectei «Mahikari» Domnul intervenise deja în rătăcirile mele, dar nu acordasem acestui fapt o mare importanță. Făceam o reculegere într-un centru tibetan și la un moment dat, după pronunțarea câtorva «mante» într-un film care se

derula în capul meu ca și cum ar fi fost realitate, am avut o imagine: o biserică, o carte cu o cruce cu pagini care lipseau și o mănăstire de surori. Guru-ul mi-a spus că acea carte reprezenta cartea cunoașterii și că eu încă nu atinsesem acea cunoaștere. Dar eu am înțeles ca acea carte era Biblia și că trebuia să încep s-o cunosc mai în profunzime

Acum nimeni nu ar reuși să mă convingă că Isus este un profet, căci cred cu fermitate tot ceea ce este scris în Biblie. Dumnezeu este numai adevăr și prin Cuvântul Său a devenit hrana mea zilnică.

Dacă l-aș fi ascultat pe Dumnezeu prima dată, aș fi evitat să intru în acea sectă și să încerc să-mi cunosc viitorul, să-i frecventez pe clar-văzători. Dar îi mulțumesc Domnului că mi-a întins un colac de salvare și Îi mulțumesc pentru toate harurile și desfătărilor spirituale pe care mi le-a dat în decursul vieții mele, care acum este centrată în întregime asupra Lui.

Este greu să exprim în câteva cuvinte toate minunile pe care Domnul le-a făcut în viața mea. Aș putea da un exemplu, că datorită rugăciunii unui grup de femei din Washington, SUA, Domnul m-a ajutat să asist gratuit la o conferință despre viața spirituală.

Mai mult, serviciile pe care le-am avut în România au fost un cadou de la Domnul. Dar cel mai important este ce a transformat El în sufletul meu. Viața mea în România a fost o adevărată școală spirituală. Aici, Domnul m-a învățat să cunosc și să aprofundez Cuvântul Său și să-l pun în practică. M-a învățat să fiu tolerantă și să-i respect pe toți cei care Îl iubesc, pe cei dotați și pe cei care aparent nu sunt dotați, în rândul cărora mult timp am considerat că fac parte.

Când am lucrat pentru World Vision, o organizație umanitară, am învățat să lucrez cu copiii săraci, defavorizați. Acum, la Școala Americană, lucrez tot cu copii, de data aceasta bogați, dar încă atât de săraci sufletește. Recent am înțeles ce așteaptă Domnul de la mine: e o sarcină dificilă, dar pe care trebuie s-o îndeplinesc, aceea de a da mărturie, pentru ca fiecare din aceste mici suflete să-L cunoască. Am mereu o Biblie pe catedră și adesea este deschisă la un text pe care încerc să-l meditez în fiecare dimineață. Într-o zi am făcut chiar și o lecție despre iubire pornind de la studiul unui text biblic. Trebuie să vă mărturisesc că am clasa plină chiar și în timpul recreației, un elev mi-a spus că lor le plac orele mele. Ce bucurie! Îi mulțumesc Domnului pentru că mi-a dat harul de a experimenta o părticică din iubirea pe care El o are pentru oameni. Aceste momente sunt scurte, dar sublime și atunci îmi dau seama că nu sunt numai un instrument al Domnului, ci și colaboratoarea Lui. Îi mulțumesc și pentru că m-a ajutat să depășesc toate momentele dureroase din viața mea, care uneori au fost de neîndurat, și Îi mulțumesc și pentru familia pe care mi-a dat-o și pe care o iubesc mult.

Ceea ce Dumnezeu a făcut pentru mine, poate să facă și pentru tine, căci Dumnezeu nu face favoritism, ne iubește pe toți la fel. Dar să căutați din toată inima adevărul și să împliniți voința lui Dumnezeu, căci este scris: «cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, pentru că sunt făcute în Dumnezeu» (In 3, 21)

Domnul să vă binecuvânteze și să vă umple de harul Său.

Tiziana NEGOESCU
București